

Hüüdja Hääl

Oktoober 2019

Jumala Sõna kuukiri

...et ma tuleksin Jumala altari
äärde, Jumala ette, kes on mu ülim
rõõm, ja tänaksin kandlega sind,
oh Jumal, minu Jumal! Ps 43:4

Aga Issand arvas heaks teda alandada haigustega. Kui ta iseenese on andnud süüohvriks, saab ta näha tulevast sugu, ta elab kaua ja Issanda tahe teostub tema läbi.

Js 53:10.

Milline kummaline vahetus: veatu saab karistuse ja kurjategija vabaduse; õnnistatut neetakse ja neetut õnnistatakse; elav sureb ja surnu saab elu; häbi katab täielikult aukandja ja au katab täielikult häbikandja.

JACQUES LEFEVRE

SISU

Fr. Mangs. RAHVAS	
ÄRKAMAS XII.....	3
R: Bonnke. KUS SA OLED?.....	8
H. Rantala. WILKERSONI	
„NÄGEMUS”.....	16
USUVABADUS SOOMES	
AHENEK.....	25
Ch. E. Newbold Jr. LIHA.....	33
Leimola. PALVERÄTIKUTEST...37	

Hüüdjä Hääl

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 10 (373) 2019.
Kolmekümnes aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÖLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdjä Hääl
a/a EE732200221004116193

Süüdja Süäl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

OKTOOBER

Nr 10 (373)

2019

Rahvas ärkamas XII

Ligimene

„Kas näed seda meest seal?”

Küsimuse esitas noortelaagri juht, viidates samaaegselt nagu mööda minnes viltu üle õue teises nurgas seisva noortegrupi poole.

„Keda sa mõtled?”

„Seda, kes seisab kepile nõjatudes ja suitsetab sigarit.“

„Ahaa, kas tema kuulub ka noortelaagrisse?”

„Kuulub.“

„Kuid ta on ju üle vanusepiiri. Ma arvasin, et keegi piirkonna talupoegadest on riietunud pühariietesse ja tulnud siia külalisi vaatama.“

„Ei, ta on osavõtja, kuid ta on nii kohutavalt hapu, rahulolematu kõigega. Talle ei sobi toit ega voodi, ta ei ole rahul ka osavõtumaksuga.“

Oldi esimest päeva noortelaagris. Rahuolematu mees oli jõudnud süüa alles ühe söögikorra ega polnud ta proovinud ka voodit ühtegi tervet ööd. Kuid ta oli nii loodud. Ta oli vanapoiss ning kogu elu pettumused ning vastulöögid olid mürgitanud tema meelt nii põhjalikult, et hinge kibedus paistis igast joonest tema äädikhappetaolises näos. Ta pidi arvustama iga kohatud inimest ja iga ettetulevat asja.

Keegi meist ei taibanud, mida oli temal tegemist sellel noortenädalal. Ta oli ligemale

kuuekümnene ega püüdnud kuidagi siluda kuristikku enda ja kahekümneaastaste vahel. Vahel harva osales ta koosolekutel, sageli istus ta meie rääkides ja suheldes ruumist väljas sigarit suitsetades. Ta kõndis rohkem üksi ega hoolinud kellegagi tutvumisest, vaid tal näis piisavat sigari ja kepi seltskonnast.

Ma ei märganud, et keegi noortelaagris osalejatest – ei kuulajatest ega juhtidest – oleks otsinud selle rahulolematu eraku seltskonda. Ta oli otsekui mööbli hulka kuuluv, kelle kohalolu tõdesime, kuid keegi meist ei pööranud sellele tähelepanu.

Ka mina olin samasugune. Mees oli mulle lihtsalt õhk – vähemalt kolmanda päeva õhtupoolikuni. Siis pidin rääkima teemal „minu ligimene“.

Olin koos hea sõbra ja meeldiva ametivennaga teel koosolekusaali, kui märkasin erakut seismas kümnekonna meetri kaugusel. See tõstatas küsimuse: „Kes on see mees?“

„Minu ligimene.“

„Ütlen sinule nägemiseni,“ märkisin meeldivale ameti-

vennale. „Sina võid minna ja alustada, mina järgnen niipea kui võimalik, kuid pean esmalt tervitama seda meest.“

Koosolek oli kestnud juba kolmandat päeva ja alles nüüd sirutasin esimest korda käe tervituseks ning ütlesin talle tere tulemast. Loomulikult oli sadu teisi osalejaid, keda ma polnud ka jõudnud isiklikult tervitada, kuid see ei tähendanud midagi. Nemad tundsid niigi olevat teretunud, kuid seda ei tundnud erak ning seetõttu pidanuks teda juba varem tervitama.

Ta oli väga napisõnaline, rääkis madala häälega ja tundus olevat pigem hämmingus sellest ootamatust sõbralikkusest.

„Kas te ei tule hetkeks osalema koosolekul?“

„Kes seal kõneleb?“ pobises ta, vaadates mind arvustavalt ja uurivalt.

„Mina räägin. Ja kavatsen käsitleda väga huvitavat teemat, nimelt „ligimesest“.“

„Ma võin hetkeks tulla sisse,“ pobises ta, muljus piibuarres tule kustunuks ja viskas selle ära varbaia suunas.

Järgmisel õhtul pidin reisima lähilinna jutlustama. Sinna oli kolme penikoorma teekond. Erak tuli küsima, kas ta saab kaasa tulla.

„Sobib hästi. Olete oodatud.“

„Kas keegi veel tuleb kaasa?“

„Ei, üksnes meie kahekesi.“

„Hästi.“

Ta ei tulnud sugugi minu jutlust kuulama. Hoopiski mitte. Ta juhtus tundma ühte politseinikku samas linnas ja kavatses kasutada võimalust temaga kohtumiseks, samal ajal kui mina jutlustasin palvekojas. Kõigest sellest rääkis ta hiljem. See oli küll selge mäng. Kuid igal juhul oli ta teretunud.

Siis algas teekond. Kogu tee ta üksnes haukus kristlasi. Kõiki kristlasi – värvist ja etiketist sõltumata – kõrgkiriklikke ja vabakiriklikke, nelipühalasi ja misjoniliidus osalejaid järgemööda. Ta tegi seda kolm penikoormat. Mina lasin tal seda jätkata, sest üldiselt on hea lasta inimestel rääkida lõpuni. Kui nad saavad tühjendada oma kibeduse, siis nad üldiselt vahel sellega

lõpetavad. Kuid sel korral piisas seda kogu reisiks. Just enne lahkumist ütles ta:

„Millal koosolek lõpeb?“

„Kümne paiku.“

„Hästi, ma tulen siis.“

Kümne kukkudes oli ta misjonimaja ees ja asusime koduteele. Sama laul algas uuesti. Kolm penikoormat haukus ta kristlasi ja mina lubasin tal panna parimalt.

Järgmine päev oli laupäev. See oli viimane täispäev noortelaagris, sest pühapäeval pidin reisima teises suunas. Koosoleku lõppedes laupäeva õhtul kohtasin jälle meest väljas hoovis. Tervitasin teda ja juba paari minuti jooksul nakatus ta vanast teemast.

„Oli rumal siia tulla. Siin ükski inimene ei hooli meie sugustest. Lootsin, et kristlased on teistsugused kui muud, kuid samasugused on ka nemad. Olen olnud üks kogu nädala.“

Hetkeks oli mul kiusatus pahandada ja lugeda moraali rahuolematule vennale. Kuid just siis, kui olin alustamas, mõtlesin, et ma ise polnud käitunud kristlikult tema suhtes kahel esimesel koosol-

dud päeval ja pidasin targe- maks tunnistada oma pattu enne, kui tunnistan tema pattu.

„Nii, mul on tõesti kahju, et ma ei ole teinud seda, mida oleksin pidanud, et aidata teil tunda ennast koduselt.”

Siis muutis mees oma tooni silmapilkselt, nii et ma peaaegu hämmastusin.

„Ma loomulikult ei arva, et juhtidel oleks aega tunda huvi iga osaleja vastu. Neil on palju muud mõelda sellisel nädalal. Kuid siin on palju teisi, kes peavad ennast kristlaseks ja ka nemad oleksid võinud püüda teha midagi, et see oleks külalisele kodune.”

„Sul on õigus, kuid igal juhul soovin mina paluda andeks oma külmust ja hoolimatust. Võib-olla mäletate, et teisipäeva õhtul seisite just samas kohas suitsetamas. Keegi minu sõber nimetas teid rahulolematuks nii toidu, voodi kui osavõtumaksu suhtes. Ning kui ma nägin teie haput nägu, siis tõesti arvasin, et te sugugi ei olnud meeldiva välimusega, ja siis osutusin ka mina ebameeldivaks. See oli halvasti tehtud ja ma kahetsen seda.

Ma reisin läbi mandrid, jutlustades, et me peame armastama Jumalat üle kõige ja ligimest nagu iseennast. Ent siiski ei ole ma suutnud rakendada seda praktikasse üksnes sellise tähtsusetu asja tõttu, et te olite rahuolematu taolise korraldusega. Selle meelevaldsas olin ma kuni neljapäeva õhtuni, kui pidin rääkima „minu ligimesest“. Siis nägin oma pattu ning tuln teid tervitama teekonnal koosolekule. Kas tahate anda mulle andeks?”

„Mul ei ole midagi andeks anda ega mõista ma teid hukka. Me tean, et minul on teatud kuvand. Tean, et olen ebameeldiva välimusega. Mitmed asjad koos on põhjustanud selle, et olen selline nagu olen. Mõnes asjas olen ise süüdi ja teised on tulnud ilma mingi põhjusega.”

Millest ta siis rääkis, ei sobi siia. Sellest tuleks terve elulugu täis haigusi, pettumust, muret ja vastulööke. Väline ja sisemine häda olid koos teinud mehest rahulolematu kõigegea.

Meie vesteldes, seistes keset suveõhtu hämarust, avanes tema süda toll-tollilt. Jõud-

sime imelisse puudutusse teineteisega ning sünge, karmi ja risuse pinna alt leidus see, mida vaevalt olin julenud loota. Lõpuks pidin ma sisemisest liigutusest haaratuna ütlema:

„Olen sõnulväljendamatult tänulik nende minutite eest. Olen tänulik Jumalale ja tänulik teile. Olen rõõmus, et minu usk inimesse ei ole ka nüüd kustunud. Mul on nimelt veendumus, et igas inimsüdames asub põhjapanevalt Jumala halastus – kui selleni vaid jõutakse.“

„Muidugi vajan ma Jumalat ning palun teilt andeks oma-
mast valet hoiakut nendel päevadel.“

Ta sirutas mulle käe. See värises. Teise käega pühkis ta silmist paar pisarat, mis vastu tema tahtmist olid välja tunginud.

Nüüd julgesin võtta veel ühe sammu ja küsisin:

„Kuidas oleks, kui me kaks paluksime koos Jumalat, enne kui me lahkume sel õhtul. Oleme vaid kaks habrast inimest, teie peate võitlema oma võitlust ja mina oma. Mõlemad vajame abi. Lahkun

homme päeval ja vaevalt on meil võimalust homse päeva jooksul vestelda ja palvetada. Meie teed lahknevad ja kumbki meist ei tea, kas me kunagi kohtume. Ühise palvehetke toodud abi on meile kindlasti vajalik. Ma sugugi ei arva, et see tähendaks, et peate täna andma oma elu Jumalale. Kui te ei soovi, et ma palvetaksin teie pääste pärast, siis ma ei puuduta seda. Me läheme nagu kaks abivajavat inimest minu ruumidesse, põlvitame seal ja palume, et Jumal aitab meil toime tulla oma elus. Kas see teie arvates sobib?“

„Hästi sobib.“

Mõtlesin iga sõna täiesti tõeselt ega polnud mul mingit eesmärki seada mingit lõksu, et panna teda olukorra käigus andma ennast Jumalale. Seetõttu üllatusin väga, kui mees peaaegu jõuetuna langes minu toas põlvedele ja hakkas häälega palvetama: „Issand Jumal, olen kõige üksikum inimene maailmas, aita Sina mind – Issand Jumal, ma olen patune – suur patune – päästa mind ja anna mulle andeks! Aita mul leida Sind ja Sinu plaane oma elus!“

Nii palju polnud ma oodanud. Ma ei saanud hoida tagasi pisaraid – tänulikkuse pisaraid selle pärast, et selle ebameeldiva pinna all oli süda, mis võib pääseda – süda, mis kogu seal asuvast kibedusest hoolimata siiski jõuliselt janunes osadust Jumala ja inimestega.

Kas mäletas mees palvetada ka minu eest, pole mulle jäänud meelde, kuid tal piisas oma hädast.

Ka minu suurim vajadus ei

olnud tema eest palvetada. Pidin palvetama enda eest. Ma pidin paluma abi, et näha oma ligimest igas kohatud inimeses. Ma pidin saama abi, et armastada Jumala igatsus välja nende südamest. Pidin saama abi, et juhtida neid tema juurde, kes kord suri armastusest nii minu enda kui minu kõrval oleva mehe vastu.

FRANK MANGS

Kus sa oled?

Õnnistatud olgu Issanda nimi! Armastan soome rahvast. Jutlustasin umbes 30 aastat tagasi samas saalis. Olin siis noor, kuid ma olen ikka veel võitnud. See on ainus, millel on tähendust.

Soovin heita pilgu Jumala südamesse. Paljud ütlevad, et ristiusk pole just põnev. Samuti on televiisor üsna igav, kui seda sisse ei lülitata. Et sa võiksid näha parimaid saateid, pead televiisori sisse lülitama. Selles on üsna suur erinevus.

Samuti on oluline see, et me avame kanali Jumalale. Ma soovin ja palvetan, et täna õhtul igäüks lülitaks ennast sisse ja ütleks: „Jumal räägi minule! Räägi minule praegusel hetkel, et võin vastu võtta seda, mis Sinul on plaanis minu elu jaoks.”

Teine pilt lühidalt. Kui Jumal lõi Aadama, hingas ta seitsmendal päeval. Piibel ütleb, et kuus päeva tegi ta tööd ja seitsmendal päeval ta puhkas. See oli talle puhkepäev ja ma nimetan seda

sabatiks. Äkki kostus hüüd aiast. Aadam oli teinud pattu. Nad tundsid ennast olevat alasti ja püüdsid peita ennast viigipuulehtedega.

Kui Jumal kuulis sellest segadusest, ei kutsunud ta ingel Gabrieli ega öelnud: „Gabriel, ma kuulsin lärmi aiast. Kas sa lähed ütlema Aadamale ja Eevale, et minul on nüüd vaba päev? See on minu sabatipäev. Ma tegelen temaga homme.”

Kas te tegi nii? Ei. See on raputanud mind. Jumal rikkus sabbatit, katkestas oma puhkepäeva veetmise ning hakkas hüüdma: „Aadam, kus sa oled?”

Kas Jumal ei teadnud, kus Aadam oli? Muidugi ta teadis, et ta oli varjunud peidikus nr 1975. Aadam ei olnud asukoha mõttes kadunud. Ta oli vaimulikult kadunud.

„Aadam, kus sa oled?” Tahan rääkida, mida see küsimus tähendab. Ma palun, et sa kunagi ei unusta seda, kuidas Jumal hüüdis: „Aadam, kus sa oled?”

Nii kutsub ta täna meid meie nimega. Ta tahab öelda: „Kui sa arvad, et saad elada

ilma minuta, ei saa mina elada ilma sinuta.” Jumal ei saa elada ilma meieta.

Sel päeval käivitus Jumala otsinguprogramm. Kristlus on ainuke usund, milles inimene ei otsi Jumalat, vaid Jumal otsib inimest: „Kus sa oled?”

Veel midagi, enne kui ma alustan. Vanas testamendis, kui Jumal tahtis päästa Iisraeli, saatis ta Moosese, siis saatis ta Joosua, siis Giideoni ja paljusid teisi. Kui Jumal tahtis päästa meid, ei saanud ta kedagi teist, vaid tuli ise. Seetõttu me kuulutame Jeesust. Kas sa oled õnnelik? Olgu ülistatud Issanda nimi.

Ma olen evangelist ega palu selle pärast vabandust. Üks hing, kes saab päästetud, on üks hing vähem põrgus ja üks hing rohkem taevas. Kui sina kristlasena usud seda, kulgeb üle Soome uus evangeeliumilaine.

Tahan rääkida kolmest sõdurist risti juures. See on väga lihtne evangeelium. Sageli jutlustan ma Aafrikas ja olen seal veetnud oma elu. Olen näinud Jumala väge töötamas laiaulatuslikus tegevuses.

Loen Markuse 15:37-39: „Aga Jeesus kisendas valju häälega ja heitis hinge. Ja templi vahevaip kärises ülalt alla kaheks. Aga Jeesuse vastas seisev sadakonnaülem, nähes teda nõnda hinge heitvat, ütles: „See inimene oli tõesti Jumala Poeg!””

Loon veidi tausta sellele sündmusele. Kui keegi Rooma ajal risti löödi, teame seda nii Piiblist kui sekulaarsest ajaloost, oli vaja teostada teatud toimingud. Me teame, et oli vaja nelja ristilööjat selle kohutava tegevuse jaoks.

Esmalt oli seal üks kapten, kes oli tegevust juhendamas. Kui Jeesuselt riided ära võeti ja valmistuti tema ristilöömiseks koos kahe kurjategijaga, siis nende riided kuulusid neljale ristilööjale.

Mõtles Jeesusele ristil. Ta kannatas, sures meie pattude eest. Risti juures jagati tema riideid. Polnud keeruline teha riietest nelja osa. Kuid nad märkasid ühte riiet, mis oli väga kallihinnaline. See oli valmistatud tervikuna ilma õmblusteta ja need neli ristilööjat olid taibukad.

Nad ütlesid, et nad ei lõika seda neljaks tükiks. „Hei-

dame liisku, siis näeme, kes selle endale saab.” Liisku heideti ja nende hulgas oli üks õnnelik omanik. Väga hämmastav.

Samal ajal, kui nad jagasid riideid risti juures, oli Jeesus nende kohal ristilööduna, verd voolavana kannatamas. Veri on võinud tilkuda riiete jagajate peale. See oli midagi erilist. Nad pühkisid vere ära ja ütlesid: „Läheme veidi kaugemale.” Riiete jagamine oli nende võimalus teenida lisa.

Kas teate, mida ma oma südames tunnen? Ma tunnen, et Jeesus on siin. Ja kui ükski tilk tema verest kukub sinu peale, siis ära pea seda ebamugavaks. Jeesuse Kristuse veres on vägi purustada ja murda iga needus ning anda andeks iga üleastumine, et olla päästetud ajas ja igavikus. Ei asetata hävitamisele kuuluvat igaviku asemele.

Seal oli veel teinegi sõdur, kellel oli oda käes. Tema esindab kõiki inimesi, kes soovivad väidelda. Ta seisis risti juures ja oli suurim kahtleja. Ta torkas oma oda Jeesuse külje sisse ja sellest sai tunnistus, et Jeesus oli juba surnud.

Seal ta seisab tähtsalt: „Mina olen andnud tunnistuse, et Jumal on surnud. Kas te ei näe, et Jumal on surnud?“ Ja see väike sõdur on nii uhke selle üle.

Mulle öeldi kord: „Härra Bonnke, sa ei ole kaasaegne. Oled ajast maha jäänud.“ Ma küsisin, mida ta sellega mõtleb? Ta ütles: „Sina jutlustad Jumalast elavana. Täna oleme valgustatud ja haritud ning teame, et Jumal on surnud.“

Tean, et Piibel ütleb, et rumalale ei pea vastama tema rumalust eeskujuks võttes, kuid sel päeval ma ei osanud õigesti käituda ja ütlesin: „Härra, kui Jumal on surnud, siis miks te teda maha ei mata?“ Ta ei osanud selle peale midagi vastata. Ma ütlesin, miks ta ei mata maha surnud Jumalat. Sest ta ei leia tema surnukeha, kuna ta pole surnud.

Just nüüd, kui me räägime, istub ta taevasel troonil. Ta istub seal igavesest ajast igavesti. Anname Jumalale tänuohvri.

Sõdur, kellel oli oda, arvas, et ta on väitluse võitnud, kuid see oli väga valesti mõeldud.

Kas sa tead, et ülestõusmine on tõsiasi, mitte arutelu küsimus?

Vangivalvur küsis apostel Pauluselt: „Mida ma pean tegema, et saada päästetud?“ Paulus ei vastanud: „Kas sul on mingi hea idee?“

Ideed ei päästa. Paulus ütles: „Usu Issandasse Jeesusesse Kristusesse, siis saad päästetud sina ja su pere.“ See ei ole avatud diskussioon, see ei ole alternatiiv. See on ultimaatum. Usu ja sa saad päästetud. Kui sulle ei meeldi minu jutlus, siis igatahes mulle see meeldib. See ei ole alternatiiv, vaid vaieldamatu väide.

Olin Koreas jutlustamas David Yonggi Cho koguduses. Mind kutsuti seal suurele õhtusöögile. Nad panid mind istuma koos Saksa suursaadikuga ühte lauda. Oma suureks üllatuseks avastasin, et ta on uuestisündinud kristlane. Oli suurepärane olla koos sakslasega ja meil oli hea vestlus. Ta teadis, mida Jumal oli Aafrikas teinud.

Ta küsis, kas ta tohib anda mulle ühe hea nõuande. Ma ütlesin: „Muidugi, mida soovid mulle öelda?“

Ta ütles: „Sa ei saa jutlustada Saksamaal nii, nagu sa jutlustad Aafrikas. Aafrikas sa jutlustad ja räägid inimestele otse näkku. Saksamaal pead sa lähenema ümber nurga vasakult poolt ja paremalt poolt.”

Sel hetkel Püha Vaim kõnetas mind. Ma ütlesin: „Härra suursaadik, sina oled diplomaat, aga mina olen evangelist. See töötab otse.” Evangeelium on alati sirgjooneline. Ei ole mingit muud valikut taeva või põrgu kõrval. Aidaku Jumal meid seda mõista.

Võiksin palju rääkida oma elu jooksul kogunenud lugudest. Püha Vaim on nende kaudu õpetanud mulle tõesid, mis on väga väärtuslikud.

Keegi ütles mulle, et tema usk on õigem, kuna see on vanem kui kristlus. Vastasin: „Aitäh, suur tänu, et sa seda mulle ütlesid.“

Siis vastasin: „Ole hea ja kuula. Ma räägin Jeesuse armastuses. Kui vana maal on võltsitud ja seda on tehtud tuhat aastat varem, siis on see ikka veel võltsing.”

Aeg ei muuda võltsingut ehedaks. Siin ei ole vanusega midagi pistmist. Kuid tahan rääkida, miks kristlus on tõde täna. See on tõde selle pärast, kuna see on olnud tõde algusest saadik. Ja see on ikka veel tõde. Kas keegi võib öelda aamen? Jeesus ütles, et tema on tee, tõde ja elu.

Mõeldes teemale, tuli midagi mu südamesse. Jäta see meelde ja ära seda kunagi unusta. Kui sa matad vale maha, see mädaneb. Kuid kui matad tõe, siis tõuseb see omal ajal üles. Seetõttu haud ei saanud Jeesust kinni hoida. Sama evangeelium on tõde tänapäeval. Jeesus elab täna. Jeesus päästab täna. Kiitus Jumalale!

Keegi ütles: „Bonnke, sa oled liiga seotud kristlusega.“

Ma polnud kunagi kuulnud sellist rumalust, olla liigselt seotud Jeesusega. Kas sa võid öelda mulle, et minu kohv on mulle liiga magus? Kas see ei ole minu isiklik arvamus?

Ma ei tea, kuidas sinu jaoks, kuid minu jaoks on Jeesus endiselt väga suurepärane.

Keegi ütles mulle: „Sa oled liiga dogmaatiline.“ Need on

kõik kahtlemise viljad: keegi on liiga dogmaatiline.

Ma vastasin, et iga lennureisija soovib, et selle lennuki piloot, millega ta sõidab, oleks dogmaatiline. Nii inimesed teavad, kuhu nad on teel ja kuhu nad maanduvad. Ma tahan teada, kas ma jõuan taevasse või põrgusse. Me ei ole piisavalt dogmaatilised, kui me üksnes mõtleme midagi. Koos Jeesusega oleme aga teel taevasse.

Nüüd jõuame punktini, mis on püha, rääkides kaptenist, kes oli vastutamas ristilöömise eest. Räägitakse, et sõjaväepealik võis olla hobuse seljas. Jeesus on risti löödud, aga tema on hobuse seljas. Ta silmad võisid olla Jeesuse silmadega samal kõrgusel. Ma arvan, et ta võis vaadata Jeesusele otse silma.

Teadmiseks meile, et kapten oli juba varem viibinud paljude ristilöömistega juures. Ta võis olla sadade või tuhandete ristilöömise eest vastutanud. Ta teadis täpselt, kuidas sellised ristilöömised kulgevad.

Tavaliselt ristilöödavad

vandusid, sülitasid ja tegid kõik, et vabaneda vihast oma südames. Kõike, mida nad said teha, nad ka tegid. Aja möödudes jäid nad järjest vaiksemaks, kuni nad ei suutnud enam isegi huuli liigutada. Viimaks nad lämbusid.

Kujuta kaptenit hobuse seljas ja Jeesust ristil. Nende pilgud kohtusid. Loeme evangeeliumist: „Jeesus hüüdis valju häälega ja andis oma elu.” Jeesus ei surnud jõuvaru lõppemise tõttu. Ta suutis ikka veel hüüda valju häälega.

Mis oli tema viimane hüüd? See ei olnud: „See on lõpetatud.” Viimane hüüd oli: „Isa, Sinu kätte ma annan oma vaimu.“

Inglise keeles on siin kasutatud sõna *commit* - andma. Kreeka keele tundjad ütlevad, et seda võib tõlkida ka sõnaga käskima. Kapten nägi, et Jeesus suri oma korralduse tagajärjel. Siis ta pea langes ja Jeesus oli surnud.

Selle juures midagi liigutas kaptenit. Püha Vaim oli seal. Ootamatult taipas ta, et Jeesus on Messias. Jeesus on Jumala Poeg. Jeesus on Immanuel. Jeesus, Jeesus, Jeesus, Jeesus. Ütle aamen.

Nüüd räägin, mida Jeesus ise ütles. See on Johannes evangeeliumi 10. peatüki salmides 17 ja 18: „*Isa armastab mind seepärast, et ma annan oma elu, et seda jälle tagasi võtta. Keegi ei võta seda minult, vaid mina ise annan selle omal tahtel. Minul on meelevald seda anda ja minul on meelevald seda jälle võtta. Selle käsu olen ma saanud oma Isalt.*”

See on nii suurepärase ja imeline. Kapten mõistis, et Jeesus on Jumala Poeg. Maailmas ei ole teist päästjat. Ei ole üheski teises usundis päästjat, kes oleks risti löödud, kui üksnes ristiusus. Lõpeta selle otsimine sealt, kust sa seda kunagi ei leia. Jeesus kutsub sind nimepidi just siin ja nüüd: „Adam, kus sa oled? Kui sa arvad, et saad ilma minuta elada, ei saa mina elada ilma sinuta.”

Kommunistid proovisid Jeesust matta. Neil oli haud tema jaoks. Neil oli koht, kuhu see panna. Nad tegid haua valmis, paigutasid ta maasse. Kuid kui nad hauda tegid, koputas keegi neile õlale ja nad vaatasid tagasi. Seal oli Jeesus, kelle nad

arvasid just ära matnud olevat.

Võid sellest lugeda Ilm 1:18: „*Ma olin surnud, ning ennäe, ma elan igavesest ajast igavesti ning minu käes on surma ja surmavalla võtmed.*” Jeesus elab.

Olen oma hääle kähedaks jutlustanud, kuid see on väga odav hind, sest ma pole kunagi sobinud lauljaks. Olen hüüdnud nime Jeesus üle kogu maailma. Ta elab.

Midagi veel. Ära seda unusta. Jeesus tuli siia maailma, et kanda risti meie eest. Ta ei tulnud kandma psühhiaatri ravitooli meie eest. Mul ei ole midagi psühhiaatria vastu, kuid on midagi paremat selle asemel, et võtta tablette, mis rahustavad, ja siis teisi tablette, mis sind elustavad.

Jeesus ei tulnud sind maha rahustama. Jeesus läks ristile, et kanda iga needus. Jeesus ei tulnud sulle andma rahusteid. Ta ei ütle, et võta kolm tabletti ja maga rahulikult. Ta võtab, tõstab sind ning tõmbab enese poole. Ta ütleb: „Kuna mina elan, siis ka sina saad elada.” Paneme oma lootuse Jeesuse peale.

Nüüd tuleb parim. Mesi on alati kõige lõpuks. Tahan nüüd kõik kokku tõmmata.

On Suur Reede. Suure Reede ööseks olid sõdurid oma ülesande täitnud. Nad pöördusid tagasi barakki magama. Igaühel oli oma nari ja madrats, kus nad magasid.

Üks sõdur oma madratsil ei saanud magada ja mõtles: milline õnnelik Suur Reede see oli. Ma võitsin liisutõmbamise. Sain endale riide, millel ei ole õmblusi. Ta pidi süütama küünla. Ta pidi selle välja võtma ja katsuma seda riidetükki oma sõrmedega, alates ülevalt kuni alla välja. Ta mõtles, milline suurepärane Suur Reede.

Seal kõrval oli teine sõdur, kelle madratsi alt oli nähtav verise otsaga oda. Ta mõtles, mina olen väitlemise maailmameister. Mina olen öelnud viimase sõna ja tõe, et Jumal on surnud. Milline hea Suur Reede see oli!

Teises ruumis aga magas madratsil kapten. Tal ei olnud und ja talle tundus, et ta silmad näevad Jeesust. Ta oli karm ja pisarateta mees, kuid magamise asemel ta nuttis. Ta tõusis istukile ja mõtles:

„Milline suurepärane Suur Reede see oli minule. Kui ma taipasin, et Jeesus on Jumala Poeg, midagi toimus minus, mida ma polnud varem kogunud. Jeesus on mu Päästja. Tema vere tõttu on mul rahu. Jeesus tõi mulle rahu oma vere ja risti kaudu.”

Kindel on, et magame ühel päeval oma madratsil viimast korda. Siis pead sa andma hinnangu oma elule, kas leidsid rahu Jumalaga nagu jõe.

Oled täna kuulnud sõnumit ristist. Matteuse 7. peatükist loeme laiast teest, millel kulgevad inimesed teel hukatusse. Jeesus ütles, et paljud kõnnivad sellel laial teel ning vaid üksikud kõnnivad kitsal teel.

Aga mina usun, et taevas on suurem kui põrgu. Ma räägin, kuidas see saab juhtuda. Ma näen risti, mille Jeesus asetaskes hukatusse viivat laia teed. Ja ühtäkki ma märkan, et Jeesuse rist on maailma suurim teetõkend. Jutlustajatena seisame selle risti juures ja kuulutame: „Parandage meelt ja uskuge evangeeliumisse.”

Pöördumine tähendab pöörata ringi, kuid üksnes

180 kraadi. Ja selle asemel, et minna teed pidi põrgusse, oled sa nüüd teel taevasse, Jeesus südames. Oled sa õnnelik? Kiidetud olgu Issanda nimi.

Iga evangelist lõpetab jutlust kolm korda. See on minu viimane katse. Ütlesin ühele noorele mehele: „Millal võtad sa Jeesuse vastu oma Päästjaks?”

Ta naeris ja ütles: „Olen alles 21 aastat vana. Meie maal elavad mehed 80seks. Mul on aastakümneid aega selle peale mõelda.”

Mitukümmend aastat. Oli see alles tark noormees. Siis Püha Vaim puudutas mind ja ma ütlesin: „Sa oled teinud põhimõttelise vea. Piir igavikuga ei ole kunagi meist eespool, vaid piir igaviku vahel on meie kõrval, see on paralleelne meie eluga.”

Kas oled sa vana või noor, seda piiri saab ületada igal hetkel mis tahes päeval, sest täna on päästepäev. See on sinu võimalus. Soovin, et astud täna sisse neist väravatest, Jeesus Kristus südames, kes annab igavese elu ja andestuse. Kas sa oled valmis?

Palvetame. Issand, Jeesus Kristus, elava Jumala Poeg. Armas Püha Vaim, oled siin just nüüd. Oled kutsunud inimesi nimepidi ja ma soovin, et nad vastavad nii nagu see kapten, kellel oli silmside Sinuga. Tänu Jeesus, et oled ennast ilmutanud ainsa Päästjana selles maailmas. Aamen.

REINHARD BONNKE

Helsingis

Wilkersoni „Nägemus”

Loeng peetud Soomes aastal 2009.

Jumala armu ja rahu kõigile! Sellel teemal, millest nüüd räägin, on juttu aja-

lehtedes, televisioonis ja raadios – majandusinimesed kõnelevad tõeliselt ehmatavaid asju, mis on seotud majandusega. Eile õhtul kuulasin raadiouudiseid, kus

kõneldi sellistest tulevikunägemustest, et minagi ehmu-sin. Samal ajal räägivad keskkonnaaktivistid hirmutavaid stsenaariume loodusest ja keskkonnast, tervishoiuspetsialistid räägivad sellest, kuidas võivad järsku levima hakata erinevad haigused, mille suhtes vaktsineerimine enam ei mõju. Räägitakse tõsiselt hirmutavaid asju.

Piibel räägib samuti tõsisest ja hirmutavatest sündmustest. Täna õhtul, kui kõnelen sellest, erineb minu loeng kõigest varem mainitust selle poolest, et selle taustaks on teadmine, et ka tänapäeval on olemas turvapaik igale inimesele iga hädaohu eest. Tänu Jumalale!

Minu tänase loengu sügavamaks eesmärgiks on see, et keegi võiks ärgata ja põgeneda turvalinna, Jeesuse Kristuse juurde. Pole üllatav, et ka Piibel kõneleb sellistest murettekitavatest asjadest nagu Mt 7:24-17:

„Igaüks nüüd, kes neid mu sõnu kuuleb ja nende järgi teeb, sarnaneb aruka mehega, kes ehitab oma maja kaljule. Ja sadas paduvihma ja tulid veevood ja puhusid tuuled

ning söötsid vastu seda maja, aga see ei varisenud, sest see oli rajatud kaljule.

Ja igaüks, kes neid mu sõnu kuuleb, ent nende järgi ei tee, sarnaneb rumala mehega, kes ehitab oma maja liivale. Ja sadas paduvihma ja tulid veevood ja puhusid tuuled ning söötsid vastu seda maja ja see varises ja selle kokkuvarisemine oli ränk.”

Küllap oled sinagi mitmel korral kuulnud seda Jeesuse tähendamissõna kahest majaanahitajast, kuid hiljaaegu peatusin sõnade juures „*selle kokkuvarisemine oli ränk*“. Hakkasin mõtisklema selle tähenduse üle. Õnnetused võivad tulla ühe inimese või perekonna ellu. Mis aga siis, kui see puudutab kogu linna või riiki, või kui see hakkab puudutama kogu maailma.

Mõneski kohas räägib Piibel ohtlikest ja hirmutavatest asjadest, mis juhtuvad, kui me ei pane tähele Piibli ilmutusi. Piiblis kirjutatakse sellest seetõttu, et me oskaksime valmistuda ja ehitada oma alusmüürid sügavale Kristus-kaljule. Sealt leiame varjupaiga ja rahu.

Piiblis on võimas ilmutus: „*Maailmas on teil ahistus, kuid olge julged, sest mina olen maailma ära võitnud.*“ On palju teisi sarnaseid kohti: „*Nüüd ei ole mingit hukkamõistu nendele, kes on Jeesuses Kristuses.*“

See eeldab seda, et me oleme kuulekad. „*See kes kuuleb mu sõnu ja teeb nende järele, sarnaneb aruka mehega.*“ Arukas mees on kaitstud, tulgu mis tuleb.

Üks tänapäevane eksitus Jumala sõna seletamises on selles, et räägitakse üksnes heast ja armastavast Jumalast, kes alati õnnistab ja vaatab meid lahke pilguga. Kui siis ootamatult tulevad läbikatsumise, segaduse ja õnnetuste ajad; kui otsesed hingevaenlase teod – maaväri nad ja kõik muu selline – tõusevad meie ette, siis on inimesed segaduses ja hirmul. Kas siis Jumalal ei olegi maailma asjad kontrolli all? See põhjustab suurt hirmu ja kaitsetuse tunnet.

Aga kes tunneb Piibli Jumalat, teab seda, et Jumal on püha vihaga Jumal. Läbi Piibli näeme, kuidas Jumala põlgamisel ja pilkamisel on

tõsised tagajärjed. Siis meie, kes me tunneme Issandat, ei satu segadusse, kui maailm läheb läbi sellisest läbikatsumise ajast, sest me teame, et Jumalal on ikka kõik kontrolli all. Piibel ütleb isegi, et kõik meie juuksekarvad on ära loetud. Jumal teab. Hommikul är gates ei pruugi sa märgata, et öösel voodis külge keerates on padjale jäänud seitse juuksekarva, aga taevast näeb isegi seda. See on Piibli ilmutus ja me võime sellesse uskuda.

Piibli Jeesus on turvaline. Luuka evangeeliumis on üks imeline koht Lk 21:28: „*Aga kui kõik see hakkab sündima, siis tõstke oma pea ja vaadake üles, sest teie lunastus läheneb!*“

Jälle üks lootusrikas Piibli ilmutus meile, kes me oleme pannud oma lootuse Jeesuse peale. Me võime olla julged.

Meenutame veel kohta, kus Jeesus läks Marta ja Maarja koju. Mäletate, kuidas Marta oli seal teenimas kuni stressi langemiseni ning oli siis pahane, miks teised midagi ei tee, vaid istuvad. Siis Jeesus ütles: „*Marta, Marta, sa muretsed ja vaevad ennast*

paljude asjadega, aga tarvis on vaid üht.“

Ka meile on vaja vaid üht. Selles ajas, kus me elame, on vaja keskenduda üksnes sellele. Mine Jeesusele nii lähedale, kui vähegi saad. Kui oled vahele jätnud oma hommikuhardusi, palvekambris Issanda ees viibimisi, palvekoosolekuid või koguduse koosolekuid, julgustan sind, et see on valdkond, kuhu peaksid panustama. Püüa tunda Jeesust üha rohkem ja lähemalt.

David Wilkerson kirjutas raamatu „Rist ja pussikangelased“ ajal, mil narkomaania oli levimas üle kogu USA. Oma raamatus kirjeldab ta sellest toetusest ja vastuvõtust, mida said kogeda paljud narkootikumide ohvriks langenud noored. Ameerikal ei olnud mingit lahendust sellele üha kasvavale probleemile.

Kui kirjastajad kuulsid raamatust „Rist ja pussikangelased“, siis oleksid kõik tahtnud seda raamatut välja anda, osaleda selle levitamises ning paljud vaimustusid sellest. Ma ei tea, kui palju trükke sellest on tehtud ja mitu eksemplari, kuid see kogus on suur.

Siis kui Wilkerson sai 1973. aastal ilmutuse, kirjutas raamatu „Nägemus“ ning hakkas seda kirjastama, oli huvitatud kirjastajate arv juba väike. Ei olnud palju neid, kellel olnuks huvi raamatu vastu, mis oli täis nii negatiivseid sõnumeid ja süngeid nägemusi. Siiski leiti kirjastaja ja raamat sai trükitud. Soome keeles ilmus see aastal 1974.

1985. aastal kirjutas Wilkerson raamatu „Pasunahüüd“ ja sellele raamatule ei leidunud enam kirjastajat Ameerikas. Tema üle naerdi, et see mees on hull, sest see tekst on mõttetu. Nii kirjastas ta selle raamatu ise. Ma ei tea, kui palju raamatuid kokku on Wilkerson kirjutanud, kuid soome keelde on tõlgitud neist umbes nelikümmend.

„Nägemuse“ sissejuhatuses ütleb ta nii: „Olen rääkinud sellest nägemusest ja ütlen üksnes, et ma ei hakka kunagi seda ise kaitsma. Vaid aeg ja sündmused võivad selle sõnumi läbi katsuda. Jumal on kohtumõistja. Ei miski, mida minu sõbrad või vaenlased ütlesid, ei suutnud mind omal ajal takistada hoia-

tamast lugejaid selle eest, et need asjad on tõsi.“

Nagu arvata, tuli tugev vastuseisulaine ja arvustajad kritiseerisid teda. Alguses üritas ta ennast kaitsta, kuid seejärel ta loobus: „Aeg on kohtunikuks, kas see on tulnud Jumalalt või inimestelt.“

Päris raamatu alguses, 1. peatükis „Majanduslik segadus“ kirjutab Wilkerson: „Me seisame ülemaailmse majanduskriisi lävel. Oma nägemuses nägin ma seda kõige selgemini. Paljud palvetavad inimesed on näinud sama nägemust.“

Niisiis kõigist asjadest, mida Wilkerson mainib, oli majanduskriis kõige selgem. See läbib raamatut otsekui punase niidina ja ühes teises raamatus mainib ta ise, et 35 aasta jooksul, mis nägemusest on möödunud, on ta mitmel korral sattunud kahtlustesse ja katsumustesse ning sügavasse südame läbikatsumisse, kas ta on valeprohvet, kuna tundus, et nii Ameerikas kui maailmas on majandustõus aina jätkunud ja tema räägib majanduse kokkuvarisemisest.

Võtan siit ühe juhtumi.

Räägitakse tollasest Nõukogude Liidust ja kirjutatakse nii: „Jumal laseb tulla ajutise vaheahu ida ja lääne vahele eesmärgiga, et tema sõna levitatakse kommunistlikesse maadesse. Jaapani ja Korea kristlasi kasutab Jumal tuhandete jaoks Hiinas, Lääne-Saksa inimesi Ida-Saksamaal. Venemaa tee on läbi Soome, tohutu suur Püha Vaimu liikumine Soomest levib üle kogu Venemaa.“

Tundub iroonilisena, et kui uksed hakkavad sulguma ühel pool eesriiet, avanevad need teisel pool. Pärast lühiajalist vabaduseperioodi ja vaimulikku ärkamist sulguvad uksed järsku ning tagakiusu hullustus valdab ägedalt kõik need rahvad“ (lk 64 eestikeelses 2005. a väljaandes).

1985 läksin koos oma tollase koguduse töötegijaga reisile Nõukogude Liitu. Juhatus nii, et minu matka-kaaslase pagasist oli mõni aasta varem leitud venekeelseid Uusi testamente ja Leningradist saadeti ta lennukiga tagasi Soome. Ise jätkasin oma üheksapäevast reisi Musta mere rannikule koos 54 vodkaturistiga.

Issand oli seal koos minuga. Kohtusin kohalike usklikega ja kui olin asumis koduteele, anti ühest kodust mulle kaasa väike kingitus. Ma ei avanud seda kohe, vaid panin oma kohvrisse. Nõukogude tolliametnikud olid pakist väga huvitatud ja palusid, et ma avaksin selle. Pakis olid plastmassist rannaplatud, šokolaaditahvel ja nende plätude vahel inglipildiga kaart.

See inglipilt oli nii tõsine asi, et tollimehed uurisid, kus ma olin käinud ja milliste inimestega kohtunud, viisid mu tagatuppa, otsisid kogu mu riidetuse läbi ning pinnisid kõvasti, mis mees ma olen, kui mul on kaasas sellist „vaimulikku materjali“.

Kui koju jõudsin, siis ütlesin naisele, et Wilkerson ilmselt eksis – Nõukogude Liit on nii suletud maa, et seal küll ei saa ukseid vaimulikule tööle avaneda. Aga läks vaid mõni aasta ja kogu Nõukogude Liit lagunes ning sinna on viidud Piibleid nii kohvris, pakiautode kui lausa veoautodega. Just nii, nagu öeldi nägemuses. Soome osatähtsus Venemaa evangeliseerimises on olnud väga suur.

See on üks tema nägemustest. Nüüd on seda lihtne mõista, aga mõelge, et ta kirjutas selle 35 aastat tagasi, siis kui NSVL oli oma võimsuse tipul, kui kõik töötas ja lukud olid kindlad.

Kuid läheme siit edasi ühe väga aktuaalse ja õrna teema juurde. Tunnen oma südames, et sellestki peab rääkima, kuna see on väga tugev ajamärk. Nimelt kirjutab ta: „Homoseksuaalsuse kiire levik. Maailmas on vaid kaks jõudu, mis takistavad homoseksualiste pühendumast nende patule – ühiskonna vastuseis ja kirikute õpetus. Kui ühiskond lakkab vastuseismast homoseksuaalsusele kui ebanormaalsusele, lepib homodega või hakkab neid isegi soosima, ning kui kirik enam nende vastu ei jutlusta, vaid hakkab neid lohutada, siis on takistused kõrvaldatud ja värvavad avatud homoseksuaalsuse levikuks. Olen oma nägemuses näinud, et need kaks takistust on teelt pühitud. Kui see saab teoks, järgneb kaos“ (lk 37).

„Ma näen, kuidas suurkirik teeskleb, et ta „mõistab“ homosid ja lesbisid ja lubab

neile liikmestaatuse. Nad saavad õiguse olla isegi selle kiriku juhtkonnas. Nad on teretunud ja neid lausa julgustatakse olema „nii nagu nad on“. Homod ja lesbid ordineeritakse õpetajateks ning neile antakse vastutavaid kohti niihästi liidus kui ka kirikus. Neid tutvustatakse kui pioneere, kes kingivad maailmale uue vaatenurga armastusele ja evangeelismile.

Peaaegu igas suuremas Ameerika linnas ja mujal maailmas leidub nende kirikuid, toimetamas vaimulikke talitusi nende omal kombel, kusjuures organiseeritud denominatsioonid toetavad ja tunnustavad neid. Pühapäevakool ja kirikukirjandus kinnitab lastele, et homoseksuaalsus on kristlaste seksuaalelus moraalne ja täiesti vastuvõetav.

Kõige kurvem on see, et ma näen tulemas päeva, mil suur osa homoseksuaale ei otsigi enam kirikutest abi oma probleemile. Selle asemel kogevad nad heakskiitu kirikuteliidu poolt, kus neid isegi imetletakse, et neil on julgust ja tahtmist olla teistsugune.

Seega toetub see suurkirik inimese liha nõtrustele ning ainult lohutab inimkonda nende pattudes.

Jutlustajaid, kes „vanamoealiselt“ pattu hukka mõistavad, süüdistatakse, et neil on süütunne, kui nad jutlustavad pahede vastu nende inimeste juures, kes kord peavad olema teiste aitajad ja nõuandjad. Tekib üks uus õpetus, mis „valgustab“ inimesi, kuidas elada koos oma probleemidega ja rõõmustada oma nõrkuste kui „Jumala andide“ üle.“ (lk 55).

Kindlasti on paljud teist koos minuga jälginud ühiskonna suhtumist enne ja praegu. Mul on siin üks väljalõige kohalikust ajalehest, mis on ilmunud 18.01. 1998: „Euroopa Liit ootab homode positsiooni paranemist.“ Tolleaegne Soome välisminister on rahul EL Amsterdami leppe määrusega, mille kohaselt kedagi ei tohi diskrimineerida seksuaalse sättumuse põhjal. Välisminister ütles intervjuus, et ka Soomes tuleb seadusandlust muuta, et uus määrus diskrimineerimise keelustamisest jõustuks. Parlamendi nõue, et jus-

tiitsminister uuriks, kuidas homoseksuaalide positsiooni saaks parandada, ei olnud väliministri meelest piisav. Ta oli töötanud varem SETA (Seksuaalse Võrdõiguslikkuse Liidu) esimehena ja toetas partnerlusseadust.

See oli üks tugev tõuge edasi ühiskonna poolelt. Samal ajal kirjutas SETA, et lastele ja teismelistele tuleb õpetada, et sellised seksuaalsättumused on täiesti normaalsed. Muidu võivad nad kogeda kõrvaletõrjumist.

Järgmises väljavõttes kirjutatakse: „Valitsus lükkas tagasi ühise perekonnanime eelnõu, kuid sellest hoolimata lähevad homoliidud parlamendi ette.“ Nii on ühiskond juba hulk aega tagasi avanud ukSED sellistele asjadele, kuid nagu mainiti, muutub ka kiriku suhtumine.

Seetõttu olen võtnud kaasa mõningaid ajalehtede väljalõikeid ja koopiaid. Siin öeldakse näiteks: „Peapiiskop Paarma peab homoseksuaalsust kaasasündinud omaduseks.“

Me teame, mida see tähendab, kui kiriku kõrgeim juhtkond ütleb välja sellise

seisukoha. Seejärel loeme, kuidas kaks lesbilist preestrit on registreerinud oma kooselu. Veel on üks ajalehe väljavõte, kus märgitakse, et naispaari õnnistaja nimetati Aasta Kirikuõpetajaks.

Nii et hirmutavalt täpselt on saanud tõeks ka see Wilkersoni poolt tema raamatus esitatud nägemus. Omal kombel on need asjad sõnumitoojaks Wilkersoni poolt mainitud saabuvale ülemaailmsele majanduskriisile, mis oli tema kõige selgem nägemus.

Nüüd, sõber, tahan sulle ette lugeda lõigu, mis on tänasel päeval nii aktuaalne kui vähegi võimalik. Wilkerson kirjutas nii: „Ma usun, et me saame näha mitme suure ja kuulsa ettevõtte pankrotti. Näen tekkimas tohutuid probleeme asutustes, mis annavad laenu. Paljud inimesed ei ole võimelised neile oma suuri võlgu tasuma.“

Rahalised raskused toovad kaasa hirmu ja ebakindluse. Need, kellel raha on, hoiavad seda. Ühendriikide valitsus võtab majanduslikku segadust ülearu tõsiselt. Ma näen, kuidas mitmesugused

valitsusasutused teevad ärevuses paanilisi otsuseid, ent need kiired pingutused lähevad luhta.

Ühendriikide president esineb raadios ja teles üks või kaks korda, kinnitades rahvale, et paremad ajad majanduses on veel ees. See aga ei aita, sest inimesed ei usalda neid teadaandeid ning hirm sunnib neid hääletama presidendi vastu.

Palju saavad kannatada autode tootjad ja luksussõidukite valmistajad. Esmatarbekaupu ei saa enam müüa. Peaaegu igal alal on välja vaated sünged, algul kohati, ent viimaks puudutab see kogu tööstust.“ (lk 15).

Lugesin seda ühele oma sõbrala Lõuna-Soomes ja see küsis, kas ma lugesin seda Helsingi Sanomatest või mingist raamatust? Tõeline sõna-sõnaline ilmutus.

Piibel ütleb, et Jumal ei tee midagi, ilmutamata seda oma teenijatele. Ja ka selles raamatus on peatükk „Jumala sõnum neile, kes on valmistunud“. Siin on Issanda omadele selgeid nõuandeid ja piiblisalme, samuti on nõuandeid neile, kes ei ole ette

valmistatud, mida nemad peaksid tegema.

Pärast kaksiktornide kokkuvarisemist New Yorgis kirjutasin Kesk-Põhjamaa ajalehele artikli Wilkersonist. Ta mainis aastal 1992, et Manhattani lõunatipus olevad kaksiktornid saavad esimesena tunda, mida tähendab olla tules. See oli esimene kohtukella löök, mis ehmatas kogu maailma.

Võin öelda, et sellest sündmusest alates on majandus olnud languses ning viimastel aastal on langus kõvasti kiirenenud. Seda ei ole kuskil kirjutatud, kuid nägin isiklikult kaksiktornide kokkuvarisemist otsekuu Jumala prohvetliku ilmutusena sellele rahvale, et majandus on see, millele keegi ei peaks panema oma lootusi.

WTC tähendab tõlkes Maailma Kaubanduskeskust. Nagu teame, on äri keskus Ameerika ühendriikides Manhattani saare lõunatipus. Need sümboolsed kõrghooned, kust aeti ülemaailmset äri, varisesid kokku maatas ja isiklikult tunnetan, et see on sümbolne ilmutus sellest, et maailma

majandus variseb kokku.

Tänu Jumalale selle eest, et meie julgeolek ei sõltu mingist majandusest, vaid meie turvatunne on Jeesuse sõnadest: „*Kui näete kõike seda sündimas, siis tõstke pead. Maailmas on teil ahistus, kuid olge julged, sest mina olen maailma ära võitnud.*”

Me teame, et ei ole mingit muud turvapaika, kui peita ennast Kristusesse. Nii ei taha ma selle lühikese loenguga kedagi hirmutada, vaid julgustada. Sina, kes sa oled juba Kristuse oma, püüdle

sügavamale Tema armastuse tunnetuses ning sina, kes sa veel ei tunne Teda – täna kui sa kuuled Tema häält, ära paaduta oma südant, vaid anna oma elu Jeesusele. Aamen.

HARRI RANTALA

(Väljavõtted David Wilkersoni raamatust „Nägemus“ on võetud eestikeelsest 2005. aasta väljaandest. Allikas TV7 arhiiv.)

Tõlkinud Enn Veevo

Usuvabadus Soomes aheneb

Päivi Räsäsega vestleb
Juhani Huotari.

JH: Soome on olnud usu-
badust ja arvamusbabadust
austav riik, mille määrab
seadusandlus, seetõttu ei ole
ametnike poolt sekkunud
väärtusarutelusse, mis sisal-
dab Piibli austamist ning
sellepõhiste arvamuste vahe-
tamist ja väljendamist. Viima-
sel ajal on tundunud, et

seadusesilm püüab piirata
usu- ja arvamusbabaduse
õigust, nii et see kuulub üks-
nes teatud viisil mõtleivatele
inimestele. Sallivusest on teh-
tud uus alus vabaduse
määratlemiseks, pidades
teisiti uskujaid vihakõne pida-
jateks.

Parlamendisaadik, endine
siseminister Päivi Räsänen,
on viimasel ajal olnud siht-
märgiks. Ta esitas Piibli sei-

sukoha ebamoraalsest käitumisest ja selle avalikust esitamisest. Tema seisukohavõtt sai kuumaks kartuliks. Seda püütakse käsitleda kuriteona ajal, kui seda saadet salvestame (esmaesitus 11.10.2019). Olukorrad võivad küll veel muutuda. Soome seadusandluses on määratletud moraalitus kuriteona korrakaitseaduses. Sellest räägime täna. Tere tulemast saatesse „Märtrite hääl” (Marttyyrien ääni).

See on puudutanud sügavalt mind ja paljusid teisi, kes usuvad Jeesusesse ja Piiblist nii, nagu see on kirjutatud. Varem Soomes austati karskusühingute tegevust ja moraali hinnati kõrgelt voorusena. Tänane sekulaarne meedia peab auasjaks esitada moraalitust ja isegi kiidelda sellega. Mis toimub Soomes?

PR: Minu arvates on kahjuks toimunud suur murrang nimelt väärtuste suhtes ja kahjuks ka sõna- ja usuvabaduse praktilistes ilmingutes. Meil on hea põhiseadus, millele saavad ka usklikud toetuda. Meie põhiseaduses kaitstakse nii usuvabadust

kui sõnavabadust, nii nagu ka ÜRO inimõiguste deklaratsioonis. Kristlikku usku on õigus kuulutada ja õpetada nii personaalselt kui avalikult. Kuid praktikas näib, et usu- ja sõnavabaduse ruum on ahenenud ja ma olen väga mures selle pärast, et üha rohkem on neid kristlasi, kes peavad elama kapis. Nad ei julge tunnista oma usku ega olla avalikult seotud nende väärtustega nagu näiteks seksuaaleetikaga piiblipõhiselt, kartes, et see mõjutab nende karjääri, töösaaamise võimalusi või mainet. Kuriteo uurimine, mis nüüd on algatatud minu seisukohavõttude tõttu *Pride* sündmuse suhtes, on rekordjuhtum ja näitab, milline meil on tegelik olukord usu- ja sõnavabadusega Soomes praegu.

JH: Nagu ütles keegi minister kristlikul sündmusel, et teised tulevad kapist välja ja kristlased aetakse kappi.

PR: Just nii on juhtunud ja meil on *Pride*’i nädal väga nähtavalt tugevnenud eri piirkondades, nagu meie kodukohas Riihimäel ja Hel-

singis, ja isegi riiklik Yleisradio tegi sellest otseülekande. Paljud riiklikud ametid on hakanud liikumist ametlikult toetama ja isegi meie evangeelne-luterlik kirik. See puudutas mind ja oli ehmatuseks, kuna minu kodukoguduses Riihimäel tegi pastor otsuse, et Riihimäe kogudus toetab seda. Selle tagajärjel lahkus kogudusest neid kiriku eestseisjaid, kes sellega ei nõustunud. Ka ise mõtlesin sellele ja ahistatult palvetasin, kas peaksin lahkuma kirikust.

Kuid siis tuli selline tugev veendumus, et minu ülesanne ei ole nüüd hüpata välja sellest uppuvast kirikulaevast, vaid püüda äratada magajaid selles kirikus. Selle tagajärjel postitasin tviidi ja muid sotsiaalmeedia kirjutusi Facebooki ja Instagrammi, mille keskmeks olid need salmid kirjast roomlastele, kus selgesti väljendatakse, et homoseksuaalsed suhted on Jumala silmis patt ja häbiäärne tegevus. Küsisin, kuidas kiriku õpetus, mis rajaneb Piiblit, sobib kokku sellise aatega, kus uhkustamise põhjuseks tõstetakse taoline patt ja häbi.

JH: Seal tõusis *pride*-uhkus.

PR: Uhkusliikumine asjas, mis Piibli silmis on häbi. Piibel kasutab selle kohta vastandnimetust. Mind süüdistatakse kuriteos, mille nimetus on vaenu õhutamine rahvusgrupi vastu.

JH: Mis on see paragrahv, mille alusel on süüdistus esitatud?

PR: Paragrahvis vaenu õhutamisest rahvusgrupi vastu kesksena on keelatud või kriminaliseeritud sõnumid, kus ähvardatakse, halvustatakse või solvatakse avalikult mingit rahvusrühma, mis on loetletud kui etnilised rühmad või rahvuspõhised grupid, kuid seal on nimetatud ka seksuaalvähemusi. Selle alusel on käimas kriminaaluurimine. Pean tõdema, et minu eesmärk ei olnud mingil viisil solvata või halvustada mingeid inimesi või rahvusgruppi, rääkimata ähvardamisest. Kriitikateravik oli suunatud kirikule, et kirik ei püsi Jumala sõnas, Piiblis.

Teisest küljest mõtlesin, et

kristliku armastuse juurde kuulub see, et me toome ka kõikidele rahvusrühmadele Jumala sõna tõe, käsusõna, mis mõistab meid kõiki patuseks, kust samal ajal tuleb esile evangeeliumisõna, et Jeesus on surnud kõikide inimeste pattude eest ning lepitanud kõikide, ka homoseksuaalsust praktiseerivate inimeste patud. Ma ise olen sama patune, kui need vähemustesse kuuluvad inimesed. Seda aga ei mõisteta. Arvan, et Jumala sõna, mille esile tõstsin, on lähtunud sellest, et Jumal armastab neid inimesi, tahab neid päästa, võtta osadusse ja olla neile armuline.

JH: Isiklikult olen üllatatud sellest, et asjade käik on kulmineerumas vihakõneks. Mõeldes seadusandlusele, mis määratleb moraalityuse ja mõeldes sellele rongkäigule, mis oli justkui peresündmus ja milles osalesid lapsed, kes näevad, kuidas seal riietatakse või pigem ei riietuta, siis kuulub see selgesti korra-kaitseseaduse 11. paragrahvi valdkonda, kus väljendatakse, et sobimatult ei tohi avalikult esineda.

PR: Ka see on asi, mida avalikult ei juleta väljendada, kuna kardetakse olla seda vähemusgruppi solvamas või halvustamas. Sul on õigus, et seal on palju sellist, mis ei ole laste silmade jaoks mõeldud avalikus ruumis. Sama mõte tõuseb iga tavalise soomlase meeles, kuid me elame sellises kultuuris, nagu oli ka nõukogude ajal, et on asju, millest tuleb vaikida olukordades, kus valetõde tuleb pidada tõeks. Näiteks see, et sama sugupoole suhted on samaväärsed nagu mehe ja naise vaheline abielu.

On murettekitav, et tuleb selline ühe tõe ja pealegi valetõe õpetus, millega kõik peavad nõustuma ja selle tõttu pean õigeaks, et selline mõttevahetus on sündinud, sest nüüd on aeg kristlastel julgelt toetuda Piiblile ja väljendada oma arvamusi nii isiklikult kui avalikult, nagu väljendatakse inimõiguste deklaratsioonis, et hoida kinni sellest piiblisõnast. Loodan, et sellest kriminaaluurimisest ei tulene sellist mõju, et see veelgi enam ehmataks kristlasi. See on minu murekoht.

JH: Mõtlen sellele, kuidas räägitakse fundamentaalsete kristlaste vastu, ollakse kallutatud ja öeldakse halvasti. Sotsiaalmeedias tänasin selle eest, et oled nii tabavalt ja selgelt esitanud asja, ilma et oleksid kedagi süüdistanud või tahtnud solvata. Sinu kõrval on tuhandeid kristlasi. Ka minu peale kallati pori lausa kohutaval määral, süüdistati ja hauguti, naljatleti ja oldi kallutatud. Nemad saavad seda teha täies rahun ja see ei ole mingi vihakõne, kuid ka meie oleme rahvusrühm.

PR: Peame meenutama, et selles paragrahvis, kus räägitakse vaenu õhutamisest, on nimetatud ka usupõhised rahvusrühmad ja me oleme kristlastena see grupp rahvast. Rohkem kui 60% soomlastest kuulub mingisse kirikusse, olles nii küll enamusgrupp, kuid selles paragrahvis on mainitud ka usundit. Põhimõtteliselt oleks võimalus teha kuriteo uurimise avaldus ka sedapidi, kuid kristlaste kultuur ei ole selline.

JH: Eile rääkisin, et me ei anna kuriteo avaldust ega hakka teid süüdistama, sest

Jeesus oli vaenatud ja ka meie oleme vaenatud. Piibli moraaliseadused puudutavad inimest tervikuna. Piiblis räägitakse inimese kaitseks, mitte tema vastu. See ei õhuta olema seadusandluse vastu. Minu arvates ollakse valel rünnakul, kui tehakse Piiblist kuritegelik raamat.

PR: Just see on risk ja minu mure on selles, et minu postituse oluline sisu tulenes piiblisalmidest, Rooma kirja neljast salmist koopiana. Sellest jääb mulje, et politsei uurib seda, kas nende piiblisalmide esitamine on kuritegu. Seda see ei tohi olla. Me elame sellisel maal, kus ikka veel leidub sama raamat ja need Rooma kirja salmid peaaegu igast Soome kodust. Need on ka meie riigikiriku korralduse ja seaduse alus. Kirikuseaduses on pealegi öeldud, et kiriku tegevust tuleb hinnata Jumala püha sõna järgi. Kiriku esindajana täitsin seda nõuannet. Soovisin veenduda, et kui kirik on ühinenud *pride*-liikumisega, kas siis tegutsetakse Jumala püha sõna järgi. Minu meelest mitte ja isegi sellist küsimust ei tohi esitada kristlaste vahe-

lise aruteluna.

Kuid seda mitte üksnes ei tohi teha, vaid selleks on kohustus. Piibel on täiesti seaduspärane raamat. Siis ollakse kõvasti taganenud, kui tekib kas või väikene mõte tagasi pöörduda totalitarismi aega, mida on nähtud ka idanaabri juures, et Piibel on olnud keelatud raamat. See kõneleb sellest, et Piibel on võimas asi. See äratav selliseid tundeid, kuna see puudutab inimesi nii sügavalt ja paljastab nende tõelise olukorra ja süüesundi. Seetõttu äratav see agressiivsust.

JH: Oleme Soomes arengus, mis algas 70ndatel, kiskuda maha klassikaline piiblikäsitus mehest ja naisest ja nende intiimsuhete austamisest, samuti mehe ja naise vahelise abielu käsitus. See protsess kogu aeg edeneb. Kuidas sina näed seda?

PR: Olen seda jälginud 25 aasta jooksul parlamendisaadikuna. Seda ei oleks osanud ette kujutada ega olnud keegi sel ajal avalikult seisukohal, et sama sugu-

poole suhted tuleks asetada samaväärsetena abielusuhte kõrvale mehe ja naise vahel. Me elame vastavas seadusandlusliku muutuse etapis, nii et tasapisi on selles edenetud. Kuid on murettekita, et see, mille seadsin argumentideks 90ndail ja mida siis ei usutud, et kui me selles areneme, siis enam ei sallita seisukohta, et abielu peab olema mehe ja naise vaheline. Isegi sellise seisukoha omainimine saab olema keelatud ja isegi seadusevastane. See on meie kristlaste saatuse kultuuride, religioonide ja arvamuste pingeväljas Soomes ja teistes läänemaades. Tuleb hoida kõrgel Jumala sõna valgust omalt poolt.

JH: Minu hinnangul on enamuse tavapäraselt mõtlevate inimeste seisukoht meestest ja naistest ning nendevahelisest armastusest ja moraalist, mida nad austavad, erinev seksuaalvähemuste omast, kes räägivad teisel viisil ja kelle seisukohad on kinnistatud vastava informatsiooni levitamisega, mida meedia on esile tõstnud ja soovib seda teha jätkuvalt lausa pealetükkivana. Või

oleme siiski jäämas vähemusse?

PR: Selles mõttes oleme vähemus, kuigi kirikutusse kuulub endiselt lõviosa Soome elanikest. Kui kiriku uurimiskeskus on küsitlenud soomlaste seisukohti peamiste usuliste põhitõdede suhtes, nagu kas Jeesus on Jumala Poeg, siis veel sajandivahetusel suurem osa soomlastest nõustus usutunnistustlike tõdedega. Nüüd on need protsendid paari- kolmekümne kanti, kui enam sedagi. Seega on kristliku piibelliku usu põhiseisukohtade tunnustajad Soome ühiskonnas vähemuses. Õnneks on kristlasi siiski rohkem, kuid me peame ujuma vastuvoolu. See pole üksnes soomlaste ilming, vaid kahjuks teisteski läänemaades läbitakse sama ajaloolist etappi.

Seksuaalvähemuste esindusorganisatsioonidel, nagu Soome SETA, on olnud väga sihikindel strateegia, mille baasil nad on edenenud, sealhulgas meediastrateegiliste filmide, telesaadete ja interneti kaudu arvamuse kujundamine, samuti seadusandluse muutmine. Neid ees-

märke omati juba 90ndail ja nende kohaselt on edasi liigutud. Peame tähelepanu pöörame eesmärgile, mille taustal on mõte, et soovitakse eemaldada avalikust ruumist kõik seisukohad või nägemused, mis toovad esile piibelliku hinnangu nendes küsimustes. Selle nimi on turvalise ruumi poliitika, mis on saanud Kanadas suure populaarsuse ja süveneb ka meil. Mind ennast on kõrvaldatud mõnestki olukorrast, kus minu kohaolek oleks ähvardanud n-ö turvalisust. See puudutab nii kirikuruumi kui ülikoolide õppekeskusi, koole jne. On põhjust olla selle küsimuse tõttu valvas ja sellega ei pea nõustuma.

JH: Kui tuleme koolikasvatuse juurde, mida koolis esitatakse, siis peegeldub sama ka kooli seksuaalkasvatuse suunas ja selle mõju on jõuline. Räägime lõpuks usuvabaduse kahanemisest. Soomes on meil usu, arvamuse ja eneseväljendamise vabadus. Tundub, et sellele tõmmatakse piir ja väärtussuhtlus muutub veidi probleemseks, sest väärtusmaailmast ei tohi midagi rääkida, samuti patust

ega selle tagajärgedest. Kas meil on usuvabadus ohus?

PR: On märke sellest, et meie usuvabaduse ruumi püütakse ahendada. Usuvabadust puudutav seadusandlus on meil endiselt tugev ja minu juhtumi puhul ei suuda veel uskuda, et selles võidakse liikuda kohtuni või karistuseni. Isegi kui liigutakse, ei kavatse ma oma avaldusi tagasi võtta ega neid muuta.

Teiseks on usuvabadust, mis puudutab rahvusvahelisi inimõigusi, võimalik kaitsta ka Euroopa inimõiguste kohtus, nagu oli ühe Rootsi juhtumi puhul. Rootsi pastor pidi vähemalt mõtlema selle võimaluse kasutamisele.

Usun, et usuvabaduse olukord sõltub meist endist, kuidas me ise käitume ja seda kasutame. Halvim oht meie usuvabadusele on meie enesetsensuur – see et me ise hirmu tõttu vaikime. Me ei julge võtta vastutust teatud küsimustes ega julge esitada Piibli õpetusi mingitel teemadel. Soovin väga julgustada tõstma esile piibliõpetusi avalikult ja isiklikus ruumis, mis tähendab, et peame ka ise Piiblit hästi tundma ja seda

lugema, nii et oskame seda esitada.

JH: Soovin esile tõsta põhi-seaduse 11. paragrahvi usu- ja südametunnistuse vabadusest: igapähele on usu- ja südametunnistuse vabadus. Usuvabadus tähendab õigust tunnistada ja väljendada veendumusi, õigus kuuluda või mitte kuuluda usulistesse ühingutesse. Keegi ei ole kohustatud osalema südametunnistuse vastases usulises praktikas. Südametunnistuse vabadus on ka nendes praktikates osalemine.

Tundub nii, et südametunnistust piiratakse, nii et vabadus on mõjutatud millestki ja me ei saa ise teha neid vabasid otsuseid ega neist rääkida, vaid seda tohib teha üksnes teatud viisil. Olukord Soomes, kuhu oleme jõudnud, on tõsine.

Tänu, et oled tulnud. Meie aeg on piiratud. Õnnistust ja Jumala hoolekannet. Loodan südamest, et see uurimine lõpetatakse.

TV7 saates „Marttyyrien ääni” 11.10.2019

Liha

Liha on Minu Vaimu vaba voolamise vaenlane. See on enesele keskendunud, ennast teeniv, uhke, suuremeelne, kiitlev, täis kadedust ja armukadedust, himukas, kontrolliv ja manipuleeriv.

„Lihaliku loomuse teod on ilmsed, need on: hoorus, rüvedus, kõlvatus, ebajumalateenistus, nõidus, vaen, riid, kiivus, raevutsemine, isemeelus, lõhed, lahknemised, kadetsemine, purjutamised, prassimised ja muu sarnane” (Gl 5:19-21).

Kuna liha püüab omandada ja taotleb omakasu, on see kontrolliv ja manipuleeriv ning nõiduse vaimu mõju all. Laias tähenduses on nõidus kõik see, mida keegi teeb, et panna teised tegutsema vastu nende oma tahet. Nõidus on valitsev vaim.

Maailmas on kaks valitsevat vaimset vaimu: Minu Püha Vaim ja nõiduse saatanlik mõjutus. Nõidus on Minu Püha Vaimu kopeering. Need kaks töötavad teineteise vastu.

Minu Püha Vaim on see, et

sina alandud Minu jumaliku tahte alla, mida ilmutatakse Minu sõnas. Nõidus on ühenduses mässumeelsusega Minu sõna vastu (1Sm 15:23). Teid kontrollitakse kas Minu Püha Vaimu või nõiduse vaimu poolt. Te olete kas kuulekad või mässumeelsed Minu Pühale Vaimu vastu. Kui te olete kuulekad Minu Pühale Vaimule, siis Minu Püha Vaim valitseb teid. Kui te olete mässavad Minu Püha Vaimu vastu, nõiduse saatanlik mõju kontrollib teid.

Minu Püha Vaim on ainus vägi, mis võib muuta sinu loomust. Need, kes on pannud oma usalduse Minule ning on sündinud ülevalt Minu Püha Vaimu kaudu, on kujundatud uueks looduks (2Kr 5:17). Saatanal ei ole meelevalda muuta sinu loomust, see võib mõjutada sinu otsuseid ja käitumist üksnes hirmu, ahvatluste ja ebausku kaudu. See peab toetuma kontrollile ja manipuleerimisele – nõidusele.

See vaimuliku nõiduse mõjutus on üldmaailmalik ja

osa valitsuste, meelevaldade, pimeduses valitsevate maailma vürstide, kurjuse vaimolendite ning kõrgetel kohtadel oleva vaimuliku kurjuse hierarhiast (Ef 6:12 NKJV). Need kõik tegutsevad saatana autoriteedi all.

Seetõttu alati, kui liha on tegevuses, vabaneb nõidus praktiseerima kontrollimist ja manipuleerimist. Kui te näete seda toimuvat, siis näete, kuidas Minu Püha Vaimu takistatakse. Nõidus seob, Mina vabastan. Nõidus tahab olla valgusvihus, Minu Püha vaim toob esile alandlikkuse. Nõidus tahab endale alluvaid, tõeline allumine on Minule. Nõidus on eksitav, Minu Püha Vaim on tõe Vaim. Nõidus loitsis pimeduse ja eksituse pilved, Minu Püha Vaim on valgus ja tõde. Need on üksnes mõned nõiduse viisid, mis liha autoriteedi alluvuses tegutsedes võivad takistada Minu Vaimu voolamist teie keskel.

Pealegi on nõidus veetlev vaim, kes on takistuseks Minu ligiolule teie keskel. Nõiduse ahvatlev vorm on Iisebeli vaim. Iisebeli vaim on mida iganes Enda jaoks. See

on Enda hoor, mis on täielikult lihategu.

Kas mäletate, kuidas see naine, Iisebel, ahvatles minu sulaseid sööma ebajumalatele ohverdatut (Ilm 2:20)? Ta ahvatles neid teenima teisi jumalaid. Igasugune ebajumalateenistus on abielurikkumine Minu jaoks. Ebajumalateenistus on iseenda olemise laiendus, seetõttu on see enda teenimine. Mina olen armukade (kiivas) kõigi nende asjade suhtes, mida te armastate rohkem kui Mind.

Kohe, kui teid ahvatletakse, tõmbate te oma armastuse ära Minult. Ahvatlejad tahavad alati midagi endale. Nad kasutavad meelitamist ja igasuguseid manipulatsioone, et saada teid oma võrku ning sinna jõudnuna saavad teist nende tarvete ohvrid. Nad ahmivad teid ja imevad elu välja teist, et täita oma ego.

Just sellised on nikolaiitide tavad kogudustes. Nikolaiit tähendab „rahva alistaja, vallutaja” (Nikolaiite mainitakse Ilm 2:6 läkituses Efesose kogudusele. Nikolaiit kreeka keeles on kahe kreekakeelse sõna ühend: *nike*, mille tähendus on „vallutada, võita,

neelata” ja *laos*, mis viitab inimese ihule. Ühendatult tähendab see „rahva valutaja”).

Need on need, kes on eraldanud ja tõstnud enda preestritena nende üle, kes avalikult tunnistavad end Minu järgijateks. Nikolaiiidid on need, kes on teenimisvastutuses ja valitsevad liha järgi, mitte minu Vaimu järgi. Nende auahne pürgimus on lisada oma meelevalda, pääseda kõrgemale positsioonile ning hankida rohkem rikkust. Nad alistavad ja kasutavad Minu rahvast ära oma eesmärkideks. Nad ei ole teenimas inimesi, vaid sidumas inimesi teenima neid. Nad praktiseerivad türannlust minu rahva üle vaimu, hinge ja ihu tasandil. See on kohutav Minu silmis.

Nõudes valet alistumist endale – õpetades ebaõiget autoriteetidele alistumise õpetust, on nikolaiiidid petnud minu teenijaid ja pannud neid sööma toite (rüvetatud jutlusi ja õpetust), mis on ohverdatud deemonitele (enese-kummardamise ebajumalale).

Nikolaiitide teod ja õpetused on jämedalt eksi-

tavad, kuna nad teevad seda Minu nimel. Inimesed pannakse uskuma, et nende ohverdav teenistus ja rahaline toetus nikolaiitidele on Minule. See on vale ja pettus. See tegutseb täielikus vastuolus Minu, Minu tahte, Minu südame ja Minu sõnaga.

Need, kes seda praktiseerivad, on kontrollivad ja omastavad. Nad tahavad omada teisi inimesi. Kui keegi julgeb olla nende vastu, märgistatakse ta mässuliseks, häbematuks ja rüvedaks. Nikolaiiidid on pilkavad, nad häbistavad Mind ja seda kallist vabadust, mille olen andnud oma teenijatele. Olen ju öelnud, et kus on Minu Vaim, seal on vabadus (2Kr 3:17).

Minu sulane Paulus kirjutab inspireerituna galaatlastest järgijatele, julgustades neid püsima kindlana selles vabaduses, milleks Mina olen nad vabastanud, et nad ei saaks uuesti aheldatud orjaik-kesse (Gl 5:1).

Alati, kui märkad oma pilku suunatuna teisele mehele või naisele rohkem kui Minule, sinu Issandale ja Õpetajale, ahvatletakse sind

ära Minust. Iisabel seisab ukseaugus, võrgutades sind eemale Minust.

Hoiduge Iisebeli flirtivate kommete eest. Teadke ka, et teie vana lihaliku inimese sundmõtete taoline loomus on kooskõlas nõiduse praktiseerimise ja Iisebeli vaimuga. Nõidus hävitab Minu ligiolu ilu teie keskel.

Teie hulgas võib olla lähedal kas Minu Vaim või nõidus. On küsimus teie kutsumises. Kui te tahate Minu Vaimu olevat teie elu kontrollimas, siis *„Paluge, ja teile antakse, otsige, ja te leiateg, koputage, ja teile avatakse, sest iga paluja saab ja iga otsija leiab ja igale koputajale avatakse! Aga missugune isa teie seast, kellelt poeg palub kala, annaks talle kala asemel mao? Või kui ta palub muna, annaks talle skorpionid? Kui nüüd teie, kes olete kurjad, oskate anda häid ande oma lastele, kui palju enam Isa taevast annab Püha Vaimu neile, kes teda paluvad!”* (Lk 11:9-13).

Seejärel valvake oma südant ja meelsust. Surmake igasugune kiusatus särada oma jõus. Olge tahtlikud töö-

tama väiksemas valguses, loovutama kõik lihalikud soovid, mis puudutavad teenistust. Soostuge sellega, et Mina olen teie piisavus. Minus on teil kõik, mida vajate – siis Mina, teie Issand ja Jumal, olen lähedal teie keskel.

Kui oled teenimisülesannetes ja ehitamas mida tahes muud kui inimesi, kes on Minu kirkuse ülistuseks, oled segatud tühisusega ja sinu ehitamine on kasutu. Oled ehitamas midagi iseenda jaoks.

Lihalik meelsus on vaen minu vastu (Rm 8:7). See on seda alati olnud, on praegu ja saab alati olema. Surmake oma liha ahvatlused ja meelte kujutlused. Mina ei andnud teile vabadust ülendada oma liha, vaid et teil võiks olla vabadus ja Jumala antud võime armastada teineteist (Gl 5:13). *„Kui te aga üksteisega purelete ja kisklete, siis vaadake, et te üksteist hoopis alla ei neela!”* (Gl 5:15).

Kui te õpite ära selle erinevuse: siis kui te tegutsete liha järgi, te purelete ja sööte teineteist. Teisalt, kui te Minu Vaimus olete lähedases kokkupuutes Minuga, lubate

Mind olla Ligiolu teie keskel, siis te ei soovi otsida oma, vaid taotlete innukalt seda, et kõik asjad oleksid teil ühised. See ei tähenda seda, et te peate ühendama oma jõuvarud, vaid et igaühel teist on ühine ligipääs Minule. Sellepärast te osalete, jagate, kuulute kokku ja olete ligi üksteise elus. Te kõik olete Minu ühe ihu paljud liikmed. Mina olen see ühine nimetaja teie keskel.

Kõndige seetõttu Ligiolust teadlikena. Mõelge, et igaühel teist on seesama Ligiolu. Kuulake ja austage üksteist, kuulake üksteist, olge vaiksel, oodake, osutage kannatlikkust, pidades teist suuremaks kui iseennast (Fl 2:3). Siiski teadke, et olete Minu armastatud, Mina olen teie armas ja teie olete Minu (Ül 6:3).

Teie liha on alati kalduv osutama vastupanu Minu Vaimu voolamisele. Võtke seda väga tõsiselt, eriti tulles kokku Minu nimel, et olla osalised Minu ihu ja verega, kuna liha on vastand Minule. Liha himustab (asetab oma soovid ja himud) Minu Vaimu vastu ja Minu Vaim liha vastu (Gl 5:17).

Kui te olete Minu Vaimu vabas voolus, te kannate Minu Vaimu vilja, mis on: „... *armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, enesevalitus*” Gl 5:22-23).

Mina ütlen: „*Käige Vaimus, siis te ei täida lihalikke himusid*” (Gl 5:16).

**CHARLES ELLIOT
NEWBOLD JR**

Palverätikutest

Palverätikute kasutamine on oluline ja see on samaväärne kui palve. Issand annab mulle selleks juhise, kuidas palverätikut kasutada.

Helistati kord ühest kodust,

kus oli külas kolm last. Üks väike beebi kuulis häält ja teine ei olnud hästi maganud, sest ta oli üldse väga rahutu tüdruk. Sõites autoga sinna, palvetasin kogu tee, et ma ei

saa ju panna käsi nende peale ega palvetada nende laste eest, kes on minule võõrad ega tunne mind; ma ei julge seda proovidagi. Siis Püha Vaim ütles: „Kaks rätikut.”

Kui jõudsimme kohale, siis öeldi: „Üks veel.” Ma õnnistasin neid rätikuid, võidsin neid õliga ja palusin Püha Vaimu nende peale. Need jäid sinna ja pandi padja vahele. Järgmisel päeval helistati, et laps ei kuule enam häält ja väike laps magas järjest 12 tundi, nii et teda tuli äratada. Palverätikud on täpselt sama nagu palve, kui selle peale palutakse Jeesuse väge.

Räägin teisest juhtumist, mida mulle näidatakse. Üks ema tuli meile koos oma tütrega suure palverätikuga ja ma küsisin: „Miks see nii suur on?”

Sain vastuseks: et see ära ei kaoks. Õnnistasin palverätikut ja siis Püha Vaim ütles 13aastase tüdruku kohta: „Õnnista seda tüdrukut!” Sellesse ellu tuli tõeliselt suur muutus.

Veel kolmas juhus. Ühel kesknädalal Püha Vaim ütles, et nüüd Lapua turule. Läksin

meeleldi, kuna olen seal sündinud ja lootsin, et juhtub kedagi tuttavaid kohtama. Keegi naine müüs seal pannkooke, mida mina oma suhkruhaigusega ei tohi süüa. Kui ma siiski neid ostsin, tuli üks naine minu kõrvale ja küsis: „Kas need on ka head?”

Vastasin, et muidugi on need head ja me jäime vestlema. Siis Püha Vaim ütles, et selle naise kõhus on midagi. Ütlesin seda naisele, kes vastas, et ta pole seda isegi oma mehele rääkinud, kuid tema köht on väga valus...

Soovitasin minna koos autosse, kus oli palverätikuid ja õli ning õnnistada seal palverätiku. Ta palus palverätikut ka lapselapsele. Tema mees oli peaaegu kogu aeg telefoniga hõivatud, kuid kui ta lõpuks tuli, ütles ta: „See on nii eriline, et kellelgi on kaasas palverätikud ning õli ja et ta on valmis teenima.” Just seda me teeme ja seda Jeesus soovib.

Oli kord juhus, et abielupaar sõitis mulle nende koduteel oma autoga vastu ja mina ei tundnud neid ära, kuna oli metsatee. Ka telefon oli mul

koju jäänud. Sõitsin nende hoovi ja seal oli nende koduõues vanem tüdruk, vanuses umbes 20 aastat. Tüdruk ütles, et ema läks poodi ja kutsus kohvi jooma. Vastasin, et ei soovi, kuna ei kavatsenud jääda ootama, sest ei teadnud, kui kauaks tüdruku vanemad ära jäävad. Kui tüdruk ütles, et kohvi on juba valmis, siis nõustusin jooma.

Kohvi juues hakkas tüdruk rääkima, et ta on lugenud usuraamatuid, mis on teda huvitanud. Mõistsin, et see on Jumala poolt ette valmistatud olukord ja küsisin, kas ta soovib anda oma elu Jeesusele. Ta soovis, ja siis me palvetasime patuse palve. See oli selline juhtimine, kui ei olnud kaasas telefoni ega näinud vastutulijaid, aga kohale jõudes ootas mind selline rõõm. Pange tähele Jeesuse juhtimist ja see töötab.

Oli kord keegi naine, kelle kõrvale läksin istuma ja kes rääkis, et ta on 30 aastat oma meest vihanud. Küsisin, kas ta on ikka usus, millele ta vastas jaatavalt. Ütlesin, et ärgu rääkigu rumalusi. Kuidas saad sa kasutada 30 aastat oma elu selleks, et

vihata oma meest ja samal ajal öelda, et oled veel usus?

Kui soovid, siis läheme Issanda ette ning kes oma patud tunnistab ja hülgab, saab armu. Lugesime patuse palve ja vabastasime ta nendest ahelatest täielikult. See naine muutus nii, et ta oli poole ilusam ja tema hoiak muutus väga soojaks.

Soovin inimestele, et neil oleks äratundmist sellest, kes nendega räägib. Kui Jumal räägib, siis nii, et see on äratuntav. Kui inimene on elavas usus, siis tunneb ta kohe ära selle, mis ei ole Jeesusest. On inimesi, kes räägivad valesid asju, aga inimesed arvavad, et Issand kõneleb.

Palju helistatakse viha, kibeduse ja kättemaksu teemadel. Olen öelnud abikaasade suhtes seda, et palveta nii, et sulle on antud maailma parim abikaasa, siis on Jumalal sinust hea meel. Kui sa räägid halvasti oma abikaasast, oled sa saatanaga samas paadis. Alati on vaja õnnistada teisi armastuses.

ERKKI LEIMOLA

